

עת"א 26010/03/13 - נאיל סלהב נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 26010-03-13 סלהב(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	נאיל סלהב (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

העותר מרצה 30 שנות מאסר החל מיום 7.7.94 בגין עבירות קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, ניסיון להיזק בחומר נפץ וניסיון לרצח.

מעובדות כתב האישום בו הורשע העותר עולה כי העותר קשר עם אחרים קשר לבצע פיגוע חבלני בירושלים, הוביל ברכבו את האחרים שהכינו את מטען החבלה על מנת לפוצצו באוטובוס בשוק מחנה יהודה, והמתין להם ברכבו על מנת למלטם לאחר מכן. את העבירות ביצע העותר במסגרת חברותו בארגון החמאס ונמנה על פלג עז-א-דין אל קסאם. בנסיבות אלה סווג העותר כאסיר בטחוני.

העותר מלין על אי שילובו בתכנית טיפול ושיקום כהכנה לשחרורו, וכן על החלטת המשיב שלא לשלבו בסבב חופשות.

יחד עם עתירה זו הוגשה עתירה נוספת מטעם העותר, שמספרה 36499-04-13, לעניין שיוכו הארגוני. בעניין אחרון זה חלה התקדמות וביום 8.10.13 הסירו גורמי שב"ס את ההשתייכות הארגונית של העותר, ובעקבות זאת החל העותר לקבל שיחות פרטניות עם עו"ס.

כמו כן, בהתאם לנוהל עבודה של רש"א מיום 17.8.10, אסירים בטחוניים שהינם אזרחי ישראל זכאים להכנת תוכניות שיקום ע"י רש"א, על האסיר לעבור תהליך טיפולי ע"י גורמי שב"ס במהלך מאסרו, ולהימצא בסבב חופשות או במקרים חריגים כשהאסיר משולל חופשות, יעבור אבחון בכלא ע"י הגורמים הטיפוליים בקהילה.

אשר ליציאותיו לחופשות, גורמי שירות הביטחון סבורים שהחופשות ינוצלו לחידוש קשרים וחומר חסוי לעניין זה הוגש לעיוני.

ב"כ העותר בטיעוניה בפני עמדה על כך שהעותר אינו מקבל טיפול סוציאלי; כי גורמי רש"א אשר נפגשו עם העותר החליטו שלא להכין לו תכנית שיקום מאחר והוא אינו יוצא לחופשות; כי העותר אינו מחזיק עוד באידאולוגיה שהצדיקה בעבר את שיוכו כ'אסיר בטחוני', והראיה לכך הינה הסרת השתייכותו הארגונית והעברתו מכלא הדרים למתקן כליאה גלבו.

ב"כ המשיב מסרה, כי העותר מקבל כאמור שיחות פרטניות עם עו"ס; כי בשיחה עם מפקח ארצי של רש"א נמסר שלא הומלצה תכנית שיקום בעניינו של העותר מהטעם שההיכרות עימו ראשונית בלבד; כי תיקון סעיף 11 לפקודת בתי הסוהר הקובע כי על בית הסוהר להבטיח שילוב מירבי בפעילויות שיקום נבדק על ידי הגורמים השונים היושבים על המדוכה ועורכים קודקס מקיף בנושא; וכי העובדה שהעותר אינו יוצא לחופשות נעוץ במסוכנות הנשקפת ממנו ובכך שחוות הדעת של גורמי הביטחון אינה מצביעה על כך שלא נשקפת ממנו מסוכנות במידה ויצא לחופשות, בהתאם לסעיף 4ב(2) לפקודת הנציבות 03.03.00.

דין והכרעה

לנוכח עמדת המשיבה בכל הנוגע לשילוב העותר בטיפול פרטני, הרי שחלק זה של העתירה התייתר.

אשר ליישום תיקון פקודת בתי הסוהר לעניין שיקום אסירים, התרשמתי כי המשיב אכן פועל ליישום תיקון זה, אם כי ראוי לקדם ולהשלים הטיפול בנושא זה (וראו לעניין זה רע"ב 3789/13 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה).

אשר להכנת תכנית טיפול ברש"א, הרי שפתוחה הדרך בפני העותר להתקדם בהליך הטיפולי בו החל ולעמוד פעם נוספת בפני רש"א לשם הכנת תכנית כאמור. מכל מקום, העתירה, ככל שזו כוונה לטיעון העקרוני ולפיו קיימת אפלייה בין אסירים בטחוניים יהודיים לערביים בהקשר זה אין לה על מה שתסמוך והיא נדחית.

אשר לעתירת העותר לצאת לחופשות, נושא חופשותיו של אסיר בטחוני מעוגן בפקודת הנציבות מספר 03.02.00 כללים ביחס לאסירים בטחוניים, בפקודת הנציבות 04.40.00 חופשות אסירים ובסעיף 4ב בפקודת הנציבות 03.03.00 כפי שזו צוטטה בתשובת המשיבה.

עיינתי בחוות הדעת של מחלקת הערכה ומחקר בחטיבת המודיעין של משטרת ישראל, ובחוות הדעת של שירות הביטחון הכללי, ואלה מבססות לעת הזו את החשש ולפיו יציאת העותר לחופשות תנוצל לטובת חידוש הקשר ומיסודו לקראת שחרורו, ובכך תהווה סכנה לשלום הציבור ולבטחוננו.

לנוכח זאת, לא ניתן לומר כי נפלה שגגה תחת ידה של המשיבה.

עמוד 2

לאור האמור, העתירה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, בהעדר
הצדדים.